

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Tractatus aliquot in libr. de generatione et corruptione -
Cod. Ettenheim-Münster 163**

Dilingae, 1624

Pars I.-De generatione substantiali

[urn:nbn:de:bsz:31-114256](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-114256)

PARS I^a

de generatione substan- tiali *

Generatio substantialis primum sibi locum uincit
dicat cui sit potior, quam ea, qua accidentaliter
dicitur, unde per aristoteli nomine Gene-
rationis intelligi solet, quae est ad formam substantialem,
et ab Aristotele appellatur Generatio simpliciter, uincit
et altera uocatur generatio secundum quid, per quam sunt
accidens producitur, cuius a. uincit uincit uincit Ge-
neratio est substantialis uincit opponitur Generationi ite-
dem substantiali, sine prout est aduersus, quod ex alibi
dicitur, sed quomodo hic sumenda sunt ex sequen-
tibus patebit, ut ex Aristotele Mutatio dicitur.

*Generatio
substantialis
generatio
simpliciter
accidens
a. prout
q. d.*

SECTIO I^a

An et quid sit Generatio substantialis?

*Contra Gene-
rationem
in philosopho*

Inter Philosophos Veteris alij substantialem
Generationem seu transmutationem penitus igno-
rabant, rati omnia esse unum. Vnde substantiali
accidentibus duntaxat dixerunt, alij licet discrimen
ponerent inter generationem substantialem, et acciden-
talem, tamen alij quibusdam dicitur utramque uel tolle-
bant, uel certe uicem tenentibus transmutabant, Gene-
rationem quidem, cuius Elementa dicerent penitus

244

An detur Generatio 3

incorruptibilia, alterationem autem cuius essentiam
 Elementorum in certis qualitatibus assignarent,
 si in Elementa perire nequeant, nec qualitates
 ipsi essentialiter poterant, pro qua quod et una
 prima, quae est eorum substantia mutationis ignorare
 rent, alij omnia ex atomis constituentes, si illa de
 novo auferrentur, aut diringerentur generatione
 uel corruptionem fieri dicebant, si tamen situm, et or-
 dinem mutarent alterationem. Ego: Plato, qui
 omnia ex simplicibus meris composuerat, nullam
 alterationis aut generationis rationem reddere
 poterat, sufficiens a. conueniens si multum
 per mathematicum conficerent in coloribus aut saporibus
 eius erroris causa Aristoteles fuisse: notat, quod Plato
 abstractionibus Mathematicis adiectis exprimit
 ta Physica non ita obseruauit. Contra hos et si-
 militer dicendum est de generatione
 substantialibus, et quid ea sit applicanda, ut igitur

Conclusio I. Datur Generatio ^{pat. pra-}
 substantialis ita omnis uera Philosophia ^{substantialis}
 quod Aristoteles probat ut in modo loquendi hominum
 et conueniam, aliquando in dicimus absolute, et
 uidemus ignem fieri, et lignum desinere, alij
 non absolute, sed cum adiecto, et cum aqua calida
 fit non uinum fieri aquam calidam, nec desinere
 re aquam, sed desinere esse frigidam, quia nihil
 ibi producitur aut destruitur substantia, quae est
 simplicitas ens, hic a. producitur tamen aut perit
 accidens, quod est ens, habetque ordinem et de-
 pendentiam a substantia, Quo in generationibus
 alij et corruptionibus substantialibus sumimus.

ostan

locus uero
identicalis
ine qua
substantialis
licet sit
quod sit
solae ge-
nerationis ita
et alibi
et sequit

atio

habeat
suis igitur
substantialis
distinguitur
et accidit
uel tollit
genera
Atque

3^u

pat. pra-
substantialis
fibe.

Tract 13 Part 1 Sect 3

appellatione a formis productis, aut corruptis, quae perfectiores sunt, hinc si res, q. destruitur et perfectior, quam quae producit, simpliciter corruptiones dicimus, tametsi n. absit generatio, ut nunquam et vera notatio, nonnunquam sensibiles nominamus, nam res fere sensu notantur, hinc si fiat mutatio aeris in terram, generationem, aliqui simpliciter dicunt, si contra, terra in aerem corruptionem nominant, sed haec quaedam ita se habent, conclusio tñ ex 13 et 14, quae disputata sunt, supra, ^{13a} 1. de materia et forma, q. n. indicia formae aliqua substantiale arguant, eadem et arguent divergentem, quod nimirum modo sit haec, modo alia, adeoque quod mutatio quaedam substantiale acciderit.

Subt 2.

Huius modo 1.
 sunt proba
 re a vari
 generatio
 nem

Notatio 3.

Veteres quidam generationem substantiale dari n. posse ita se ostendere conabantur, quia si daretur, per eam fieret ens simpliciter, ut et ipsa sit generatio simpliciter, et per accidentalem mutationem fiat flamma, modo tale. Ens a: q. albus nigrus, sed dici n. potest per generationem fieri ens simpliciter, fieret n. ex n. Entia simpliciter, et ex nihilo, quod est naturaliter impossibile, q. verum Aristoteles responderet generationem debere quidem esse ex n. ente simpliciter in actu formali n. tñ ex n. ente in actu entitativo, si quidem materia per se qua fit generatio n. e. quidem actu formali praedita, et completa quod, si tñ actus entitativus et constet ex 13, quae alibi tradidimus.

quid
 nota
 probari
 generati
 videntur
 hinc al
 tale l. 2
 esse per
 hinc at
 veritatis
 et perit
 aliter
 appeter
 et sup
 in cor
 q. p. e
 daretur
 n. a
 corru
 qua
 hinc
 bilit
 sca
 C
 tid
 sum
 bilit
 N
 titio
 et no
 et q

Quid sit Generatio ?

Notatio 2^a cum e forma substantiali
probari solet generatio substantiali, et vicissim
e generatione forma, n^o fit t^o circulus vitiosus
supponitur n^o ia forma, ia generatione substanti
tiale aliunde nota esse. Et porro conitib. ex
file 1. 2. de aia deducunt quod res omnes cupiunt
esse perpetuae, quod possunt imitatione, quada^m Omnes res
sui creatoris, quod fieri proxima requireret sine q^o caput^o spe
neratione, in futuris n. res gloriose concideret, ^{et perire}
et perire, videtur, unde in specie sibi similes
volunt producere. Si dicas sepe ma^o aliquid Obectio
appetere quod e impossibile sine natali, sine
et supra naturaliter ut ut ma^o appetit recipere forma
sed corrupta, et cu^m homo infectu^m vult, quod e factu^m
q^o ex eiu^m modi appetitu^m reru^m nihil consolari, re^o solutio
gatur antecedens, quod n. et quatenus appetit
ma^o n^o e in potestate ma^o, ma^o n. appetit fia
corrupta, ut fit, sed precise sub ra^o fia, sub
qua^m n^o est impossibile, neq^{ue} homo vult efficaciter
infectu^m fieri, quod semel e factu^m, si e impossi
bile intelligat, sed t^o simplici complacentia^m
seu delibatione, ut loquantur.

Conclusio 2^a Generatio substan^o Quid sit
tialis est mutatio totius in totum, nullo generatio
sensibili remanente ut subto eodem. Ita e^o substanti
file Phi ois pro declaratione sit

Notatio 3^a in 1° in definitione d^o M^o Quid per
tatio intelligitur, ut facile liquet arguitur a mutacione
et indicatur geny generationis, mutatio enim intelligat
et generationes substantiales continet, et accidentales

sicut a. in proposito eadem sit Entitas, dicitur
 mutatio, et quae Generatio, tñ ut recte observat
 Cuius generatio dicitur 3° Phys. q. 10 Mutationis quidem appella-
 tionem habet respectu subiecti hoc .n. est quod ali-
 quod sit tunc quod prius n. terminus acquisitus,
 qui oio. n. fuit prius, ubi adverte mutatione de
 qua hñ sermo requirere tempus, sicut requirit
 quies propria dicitur, sicut .n. quiescere est nunc
 se habere, sicut prius ita et mutari est nunc aliter
 se habere, quod prius, unde etsi quies sit inesse
 claudere priore statu simile mutatio includit
 priore statu dissimile, adeoq. ipsa Privatione
 nis dicitur generatio accipit respectu termini ad
 quem, s. a. c. qui producitur, n. subit, unde
 fit, et in generatione n. a. generari dicitur
 n. a. generari, et contra forma generari n. mutari
 interim tamen ipsa Entitas generationis talis est
 forma quae in n. a. recepta tribuit ipsi esse
 etiam suam formare, q. i. et per ea n. a. habens
 generationem, n. a. tunc ipsa sit, quae generatur,
 Cuius dicitur totius in totum habetur differentia
 q. totam a. esse ipse, cuiusmodi sunt et partes
 integrantes, nam et illis generari quoq. aliquid
 fit ut cal. in ignem vertitur palmaris ligni tu
 palmaris, per hoc porro uel potissimum constituitur
 discrimen inter generatione substantia, et altera-
 tionem in generatione .n. sic immutatur subitum
 et ea perfecta n. sit amplius idem totum simpli-
 abet et substantiale, in alteratione vero n. a. n. a.
 idem totum, nam cal. generatur u. g. ignis ex ligno
 n. a. n. a. amplius lignum cal. a. calefit lignum

Cuius generatio
 dicitur 3° Phys.
 q. 10 Mutationis
 quidem appella-
 tionem habet
 respectu subiecti
 hoc .n. est quod
 ali-
 quod sit tunc
 quod prius n.
 terminus
 acquisitus,

Cuius generatio
 dicitur 3° Phys.
 q. 10 Mutationis
 quidem appella-
 tionem habet
 respectu subiecti
 hoc .n. est quod
 ali-
 quod sit tunc
 quod prius n.
 terminus
 acquisitus,

Cuius generatio
 dicitur 3° Phys.
 q. 10 Mutationis
 quidem appella-
 tionem habet
 respectu subiecti
 hoc .n. est quod
 ali-
 quod sit tunc
 quod prius n.
 terminus
 acquisitus,

Nihil s
 necesse
 paritili
 nat na
 eddit
 hinc tran
 uali de
 alio sit
 q. et tot
 talibus
 ubi dicit
 quare
 dicitur
 una de
 q. et
 Not
 posit
 esse
 dicitur
 prae
 post e
 toto fit
 i. d. ill
 a. g. a
 ei se
 et pro
 qua
 apit
 quippe
 uale
 a. rati

Quid sit Generatio substantialis

manet ipse substantialiter. Quod si nullo
 sensibili remanente ut subiecto eodem
 sunt particulae applicationis sustinetur
 addita et sensus est fere idem nimirum Genera-
 tione transacta non remanere aliquid, quod prin-
 cipali denominatione dicatur sensibile, quod
 a seo sit idem subiectum principale et denominatio-
 nis, et totum simpliciter sub utroque termino mu-
 tationis, quod quidem in alteratione contingit
 ubi idem subiectum manet quoad materiam et formam,
 quare si materia per se solis accidentibus et sensi-
 bilibus affecta maneret ipsa tamen non esset prin-
 cipale subiectum, quod sensibile esse debet minime
 neque est subiectum saltem quod totum est eius simpliciter.

7
 quod itaque per
 se patet
 subiecto eodem.

Notatio 2^a

Definitio Generationis pro-
 posita non convenit solum Generationi sed sua
 essentia spectata sed prout iuxta naturam rerum
 diversum semper coniuncta est cum corruptione
 precedentis, quod et indicavit Aristoteles dicitur
 post allatam descriptionem subiungit, cum ex aere
 toto fit aqua, id est quod tale est Generatio cuius
 est, et illius corruptio, et ratio est, quia licet ignis
 a se applicetur ad materiam nudam, quae formam
 ei substantialiter uniat, cum tamen generatio
 est prout mutatio est affecta oibus illis principibus,
 quae Aristoteles ad Generationis essentiam in 1° phys.
 requirit et tamen non erit mutatio totius in totum,
 quippe cum nullum compositum totum prius fuerit,
 unde et apparet forma abijcienda non esse Ge-
 nerationis terminum, a quo per se, sed tamen per accidens

Definitio
 continet Ge-
 nerationem pro
 ut coniuncta
 est cum corrup-
 tione.

ubi

3
 dicitur
 obferat
 appella
 quodali
 situs
 tunc de
 equit
 est uno
 non aliter
 ut in re
 ocleret
 finitudo
 Generatio
 minime
 unde
 catur
 non autem
 quod con-
 iuncta est
 subiecto
 eretur
 Differentia
 in partes
 aliquid
 igni tu
 dicitur
 aliter
 abtem
 simpli-
 ma nat
 ligno
 galam

quod a. naturaliter Generationes semp comitetur
 corruptio sic sicut aperitur e, car n. ma
 iao hanc quia possit existere sine forma aliqua
 substantiiali nec tñ et plures una retinere,
 fit ut in generatione substantiiali semp totum
 aliquod compositum precedat, quod deinde in
 alterius novi productione consumptur, alio
 quoniam tunc Generationes substantiales in

n. subito in substantiis sola accipit dicitur 1. 5. Phys. t. 7.
 iactu simpliciter aut esse mutationem ex substantia in qua.
 hanc. op n. entia ad substantia in actu ex oppo
 in ens et p. def. puta lex ma. ad substantia in actu ex oppo
 gen. t. 35 esse sito a. corruptione substantiale loc. cit. Phys.
 mutatione. dicit esse mutatione i subito in n. subito, sicut
 ex subta in n. ens itamq transitu ab esse
 prima substantia ad eundem n. esse, unde tunc
 ad quod positum, q. e. naturaliter conceptus non
 sicut e ipsi p. accidens, quod fit terminus a quo
 positum Generatione. Porro plane describi
 poterit Generatio substantialis in essentia
 spectata si dicatur productio substantia ex

aliquo, sive deinde contingat cu' mutatione
 subjecti, uti semp fit naturaliter, sive sine mu-
 tatione subjecti, ut si in materia in quo crearetur
 materia educeretur et forma substantialis, hoc
 n. casus quidem Generatio n. tñ recte mu-
 tatio, et ille est p. ex iis, quae supra diximus
 de conditione formae caliditatis.

Generatio e
 hanc conuer-
 sionis.

Notatio 3 Generatio in definitione
 exposita minus late ptt, quae conuersio sub-
 stantialis, et est eius quaedam ueluti species

Quid
 et locat
 et aliter
 inveni
 et ut d
 inveni
 in hanc
 hanc n
 cogit a
 n. uenit
 hanc n
 dicitur
 aut per
 et hanc
 id ptt
 quae
 appa
 aqua e
 ma
 ptt
 uelut
 uelut
 et form
 a que e
 aliud co
 e con
 in dicit
 quod con
 quod dicit
 hanc quae
 propriu
 a ptt

Quid sit Generatio substialis ? 9

ut docent Conimb. Mendos. Albertinus, et alij, hoc
ut melius intelligatur aduertendum e op coi hoia ad conuersio
iudicio quinqz fieri requi ad conuersione, ^{est} ^{refratur}
ut sint duae res positatae, quarum una in aliam
commutetur, et una sit terminus a quo, altera ^{est} ^{propina}
sit terminus ad quem, sicut in stipula qz combu
stiones in igne uertitur, na conuersio qz hoc di
crepat a ^{Creatione} ~~conuersione~~, et simplici corruptione, quod
in creatione quidem tris a quo in corruptione su
terminus ad quem nihil sit, neqz sane quid quid
dixerit p creatione nihil conuerti in Angulu
aut per corruptione hoia conuerti in mortem, sm
ut tris a quo substancialiter pereat, si quidem ^{tris a quo}
ne substia, uel quoad tota. Entitatem, uel certe ^{substialem pe}
quoad fia, ut sit inductione et sensu coi, sic cu
aqua in uinu n: qz conuertitur perit forma
aqua cu corpus Chri consecratur perit esse
mae panis, si quid a altera loco solummodo
pellat ut alius aer e uitro n fit conuersio,
unde n pbr, quod apud Suarez. docet Ocean
et Favariensis sufficere ad conuersione, ut tris
a quo alio discedat licet n intereat, et cur n
aliud corpus Chri n uermy conueneretur, cu ij
ex corrupta forma postea generantur nihil
n desiderari ur ad plena conuersione, nisi
quod corpus Chri n intereat. Et e ac tris a
quo designat ob repugnancia et incompatibilia ^{tris a quo}
talem quanda terminu ad quem, ita, ut ael ex ^{designat ob}
propriae nae, uel ex praesentibus ueris a ^{repugnancia}
n possint se compati, sic in eucha. adest re. ^{quada tris}

conclatur
n. nae
aliqua
retinere
potum
leue in
tor, alio
iale in
phy. t. i.
in poe.
An co opo
i. phy.
t. i. sic
ab esse
unde tris
p qz non
ly a quo
deseribi
entiam
tka ex
atatione
sine re,
s creatu
stialis, hoc
te mas
p. mag
atione
no sub
species

pugnantia corporis Christi et sanguinis, licet non per se
 haec substantia sua natura sibi adhaerentur, tamen
 repugnat ratione substantiali, quatenus corpus
 Christi demonstratur per verba hoc est corpus meum,
 quorum veritas epigit ut absque substantia panis,
 qua est pars quaedam ordinatio. 4^m ut terminus
 quo non totaliter, quo ad substantiam et acciden-
 tia pereat, sed aliquid saltem accidentale re-
 linquat pro termino ad quem, quod ex coe et loque-
 di modo constat, nam si pallium u. g. peritus
 abijcias, et eius loco thorace facias fas non di-
 ctur pallium conversum in thorace, secus a. f. ma-
 pally u. linguas; in facia Euchaia non remanet
 quidem coe subiectum seu materia panis et uini, re-
 manet tamen quantitas multae sensibilibus acciden-
 tibus inbusta, qua peculiari modo corpori aut
 sanguini Christi linguatur, ut ipsi motu una et
 moueantur. 5^m i. ut terminus ad quem aliter
 habeat quam prius in ordine ad illud tertium,
 adeoque accidit realiter quaedam mutatio siue in
 termino ad quem, siue in illo tertio, si. n. in con-
 uersione non se aliter haberet, quam ante conuer-
 sione, tamen sicut ante conuersionem non repugnabat
 tunc ita nec postea repugnaret, unde aliqua
 de mutatio intrinseca quo nascatur illa
 repugnantia, non tamen necesse dicitur, ut simpliciter
 producat, aut substantialiter immutetur,
 imo nec ut illo modo intrinsece mutetur, (aut.
 n. 3. p. q. 2. a. 1. concedit posse aliquid con-

ut tunc
 non totaliter
 ad substantiam
 et accidentia
 nec at
 aliquid
 in te

ut tunc
 aliter se ha-
 beat quam
 prius

Quid sit generatio substantialis? 35

certi in *formis* in *Eucharistia* contingit realis mutatio
partim in corpore Christi quod novum indivisibili-
ter existendi modum consequitur, et novum idem
per se substantiam, partim in accidentibus, quae novam
aliquam dependentiam ad corpus Christi acquirunt,
prius non absolute unum erant ad conversionem,
si n. Christus fuisset penetrativus in pane, cumque
postea destruxisset ratione demonstrationis hoc
est corpus verum, fuisset nihilominus absque
mutatione ipsius vera conversio ut tradunt
Bellarm. Palq. et Soc. sed de his accuratius
Theologi. Jam cum haec condiciones in generatione
ut ea naturaliter peragi solet omnes conveniant fit *ubi generatio*
ut omnis cujusmodi generatio fit conversio, quod a. *et conversio*
latius aliisque pateat conversio, adeoque se habeat
per modum generis, potest modo quae fieri potest ut ad
positionem. huiusmodi quae tota substantia termini
a quo pereat, est quoad materiam, cuius generis con-
versio fit in mysterio sacrae Eucharistiae, ubi
cum destructa funditur materia panis nullum fit esse
substantiam (hinc etiam accidentia panis) patet
generationem esse non posse, simile foret si aliquid
a. g. lapis per absolutam formam converteretur
in angelum maxime in dispositionibus lapidis
in angelo, sicut quibus lapidi aliisque esset per se
dicitur. hinc a. huiusmodi conversio proprie tradit
substantiatio, licet hoc nomen usurpare etiam
queant modo utique terminus fit substantia.
Alteram conversio, quae in Generationibus naturalibus *conversio*
accidit cum fit dicitur desinit *formalis*

18

a S. Doct. 3 p. q. 75. a. 7. qualis tñ e proprie
 cul ep hoie corrupto generatur ne q: serpens,
 forma n. hois simplicitate esse n. definit, sed
 tñ eius unio, unde est quidem conuersio totius
 compositi in aliud, sed non forma in formam,
 adeoq: fit tñ simplex quada' cul in ceteris sit
 conuersio quasi duplex, videlicet compositi in
 compositum et simul et forma in forma' ut Notat Mend.
 disp. 1. de Gen. sect. 7. quod si generationem
 quibus sū sua' essentia' tñ, sic n. est species con-
 uersionis n. n. requirit terminu' a quo positiuu'
 qui definit, seu ut aliqua forma in sua' praesentia
 sit, quā deficiente alia sequatur; ad conuer-
 sionem porro substantiale' dicitur sufficere ca'
 terminus in quo fit conuersio e' substantia, siue
 terminus a quo sit substantia, siue n. cu' et acci-
 dens in substantia' conuerti queat u. g: quan-
 titas colorata in lignu', si destructa quantita-
 te color eius in lignu' transferretur, sicut et
 accidentalis conuersio foret, si terminus ad quem
 esset accidens, licet pro tñ a quo substantia' haberet
 et cu' albedo lapidis destructa in quantitate
 poneretur.

Notatio 4 in Generatione. proprius

terminus ad quem, et q. ut ut quo immediate
 fit ac producitur e' unio substantialis forma
 cuius n. q. e' con. opinio est. fit, quatenus actionis
 generativa nec pot. esse n. q. quippe quae per cre-
 ationem iam ante e' facta, et praecipiens nec etia'
 forma absolute, fia. n. hois putanda n. e' tñ

*Proprius tñ
 in unio argu-
 tur est unio
 substantiale'*

*Mā aut fia. n.
 sunt hō genera
 tione immediate
 sed unio*

Quid sit Generatio substantialis?

13

Generationis humanae, sed creationis iam praesuppositae, et quodlibet et aliud agens, si formam quaedamque demum ratione prius producta, cui materia in se confunderetur diceretur sane nihilominus generatione sicut in: g: denigrare deum aut dealbare, qui colores a se tamen non producta allinunt. Interim, ^{compositum tamen} generatio principalis, et ut quod generationis re- ^{generatio principalis} dicitur censetur compositum, tamen a. formalis ipsa facta, in quo quidam claudatur, quae aliquam tamen concomitantem notat, sive modus substantialis unionis, neque enim requiritur ut omni tamen actionis per illam actionem procedatur. Hinc u. et dicimus tamen ^{Thes. Interim} intrinsecam Generationis humanae esse unionem ^{cuus generatio} substantialem, quod non opponatur in illius modi ^{ipsa unio.} generatione non dicitur actionem, quae ad quicquam substantiale in homine intrinsecam terminetur, sed tamen ad dispositiones in materia receptas, post quas deinde actus unionis productus a solo DEO procedens sequatur, rectius id reijciendum est, nam Generatio per quam homo deum generare homines (cui videlicet sensu et ipso est Aristotele dicente homines gignere homines, ut stirps stirpem.) est utique actus substantialis, productus a. illa dispositione tamen accidentali, ad quam est in se continens tamen substantialis aptitudo consequens, et quis ab igne u. g: igne generari dicat, si tamen lignum ad formam suam disponat, et calorem faciat? accedit, quod in ipsa materia hominis postquam omnes iam dispositiones complete sunt introductae possit DEUS suspendere productionem actus rationalis

Quid sit Generatio substantialis? 15.

in materia in qua tunc est inherens, seu tanquam mo-
do quodam substantialis informatione (ut alij lo-
quuntur) identificari iam ex supra dictis satis
legi sentia potest, aliam aquam modaliter tunc ratione
suae propriae entitatis a materia distinguitur qua
a forma et aquae sine materia esse non potest ac sine
forma.

Notatio 5. Generatio unius est corruptio alterius, ita ait Aristoteles I. 1. de Gener.

f. 17. et 21. et contra corruptio unius est
Generatio alterius, quo est solvit argumentum
Philosophorum veterum, qui volebant per tot sub-
stantiales rerum corruptiones iam pridem oia in
nihil redacta, sunt a. intelligenda haec dicta non
identice quasi verba eadem idem sit Generatio et
Corruptio, Generatio enim utique differt a Corru-
ptione tanquam ens a non ente, quidam repugnet
sua natura. sed comitate sui naturae rerum cursum
et loquendo de Generationibus et corruptionibus
substantialibus, vel immediate vel saltem me-
diatis, fita non partialis si dicitur non diu rema-
nent post abitum aia, sed facile variantur,
saltem aliqua: in accidentalibus a. m. u. in acciden-
tialibus clarum est ea pronunciata non valere rationibus
nisi si habeant qualitates contrarias alicuius
non potest cup. u. g. generari tametsi nulla con-
currat corruptio vel tenebrae, quae ad eius pro-
ductionem se habeat proprie non contrarietas, utique
quod nihil sunt. Quares hic utrum Corruptio

Hyponoma
ta

quomodo sunt
haec apertio
et intelligentia

in acciden-
tialibus quae
rationibus
haec pronuntio
ata valent

solutio

sui naturalis est. Ihus quidem dicitur t. 1. dicitur
 ut se de 13, quae naturaliter corrumpitur sicut
 sic non est absolute naturalis, quia rerum omnium
 inclinationi, quae se conservare cupiunt, re-
 pugnat, nisi quid tamen est naturalis, vel ratione scilicet
 visus, quod postulat variationem, adeoque unius
 rei multitudine, et alterius ortu sicut et mala mul-
 tas formas requirit, vel ratione finis, cuius ad gene-
 rationem, quae natura intendit plerumque sui inertia
 corruptio, quae in fine se non patitur.

SECTIO II

Utrum in Generatione fiat
 resolutio usque ad materiam
 primam, quo ad formas
 substantiales.

Facile hic potest sermone esse de Genera-
 tione, prout sic naturaliter coniuncta ut
 dicitur cum corruptione, proindeque sensus est,
 utrum ita denudetur materia, ut in generatione
 nulla praesit forma substantialis, res oppositae
 sequentibus conclusionibus.

In Generatione
 substantiali non substantiale non praesit aliqua forma corporeitatis,
 praesit aliqua aut praedicatorum essentialium, est corpus et vera
 forma corporeitatis, pro qua tamen intelligenda contraria
 est opinio, sunt aliquo modo explicanda sic.

Notatio I. forma corporeitatis posuit

An in Gen. fiat Resolutio 17

in Corporebus naturalibus Avicenna, q̄ quidē sit co. ^{In Corpore}
eua māa, et p̄ quā p̄iēse constituat Corpus ^{bus Avicennā}
absq̄ ullā aliā differentia, unde et nomen ^{robuit fiam}
suis habeat, quāq̄ semp̄ comitetur māa, per se
de. ut igitur in generabilis et incorruptibilis
putabāt nimbū in māa prius nāa, quā quā
tita, recipiatur debere precedere formam
substantialem q̄ ea ad quantitatis itidem coaeva
receptione idonea reddat ac habiles. Sed nulla
ē necessitas ut huiusmodi aliqua forma
ponatur, nā probabilius ē in primis qua
titate esse proprietatem solius māa, adeoq̄
ā māa dimanare, et nāa prius in eā recipi,
quā ulla fīa substantialis recipiatur, unde q̄
opus corporeitate? et si Quantitas formam
specificam perdere p̄t, cur n̄ possit et hanc
genericam? cui aq̄ue postulet extensione in par
tibus māa, quā specificam si forsan hoc uelis.
Quod si forma generica corporeitatis p̄t nāam
facere aptā ad recipiendā quantitatem, cur n̄
et hoc possit specifica? deinde esse corpus sub
stantiale nihil ē aliud quā esse compositum
ex māa et fīa substantiali capax trina dimens
sionis, quod p̄t praestare quolibet fīa specifica
adcremens māa, fīa n̄ mōe substantia utiq̄ non
spiritualis, sed corporea, nihil q̄ ad res fīa
illa corporeitatis uide suar. disp. 13 n. 12.

Notatio 2^a formas praedicatorum ^{Avicentros fīa}
essentialium admittit Avicentron et alij quidam ^{praedicatorum}
^{admittit}

rati tot esse formas substantiales, quot sunt gradus
 essentiae in scala graduali, adeoque hominum u. g.
 & peculiarem quandam formam constitui substantiam
 & aliam uero copiam, per aliam uero, per aliam
 sentiens, ut uidere e apud Crim. 1. de Gen.
 c. 4. q. 13. a. 1. et Suar. sed contra sententiam
 est S. Post. 1. p. q. 90. a. 3. q. et auctoritatem
 ut aliorum fore oiu, optima uero u. hanc ratio,
 forma & quae homo u. g. formaliter e homo uel
 e substantia uel accidens (ex hys n. alteratur de
 rito concedendum e d. si sit accidens fiet tm com-
 positum accidentale, quod e absurdum, si substantia q.
 & illa fiet substantia, q. n. opus erit alia forma
 ut constituatur substantia, et similis e rationandi
 modus de formis oiu graduum intermedium.
 cetera uero quaedam afferunt, quae n. ita forte
 firma uideantur, ut n. de angelis u. g. per
 ana. eandemq. indiuisibiles formas esse et substans
 tiales et spirituales, et uiuentem q. p. eandem
 et formam posse aliquod compositum in diuersis
 gradibus collocari. Huius est eoi. Thoro apio
 mate, quae in perfectioribus unita sunt, in
 inferioribus esse magis dispersa. Cuius dicitur q. una
 forma accidentales fieri res quales et coloratae
 et albae, q. posse et plures gradus substantiales
 & una quandam formam substantiales attribui
 debet aduersariis esse positiones principij,
 idem n. de gradibus accidentium tenendum,
 quod de substantialibus: cuius item dicitur si plures
 sunt formas substantiales posteriores cuius priore

Refertur Aug.
 in Gen.

apio ma

An in G. fiat Resolutio 39

n' facere unu per se, id est quod supuenit Enti
in actu facere ens per accidens, distinguendo po. *Ap. coma.*
terit et concedi quidem id facere ens p accidens,
quod supuenit Enti in actu completo n' aut
quod in actu incompleto. Interim manet quod
est in Logica id indicatum gradus superiores
et inferiores eo hanc rei differre, siue realiter,
n' stricte, sed n. distinctio realis e et ad hanc
n' b' unum unum ab altero separabili
tas, quae de re in metaphysica.

Conclusio 2 In Generatione sub
stantiali probabilius ur n' semp dari resolu
tione formaru substantialiu usq. ad materia
prima, cu sint forma partiales, hac conclusio
tota perdet ex formis partialibus, quas qui ad
mittunt et ita de resolutione sentiunt, pro hi
igitur sit

Notatio 3 Dari formas partiales
docet Scotus 7. met. q. 20 et in 4. sentent.
dicit. n. q. 3. Richard. Mandinus Zauar. et
alii complures, probant q. oia individua e quibus
disimus diversitate formaru substantialiu
reperiuntur in partibus heterogeneis, puta in
carne, ossa, sanguine, q. recte colligitur in
is ossa. diversas formas substantiales, alioquin
n. eade ratione dicitur posset igne et aquam
u. g. tm accidentaliter inter se dispare,
unde facile tolleretur ois ois fia substantiales.
q. si unum n' haberet diversas formas in di
versis partibus heterogeneis, tu illae partes

II
ent gradus
om u. g.
substantia
per alia
de Gen.
sententia
ita tenet
hanc ratio,
e homo est
utru de
et tm com
substantia
ca forma
tionandi
videtur.
ita forte
n' per
et substantia
eade
diversis
omn' apud
quod, m
i p. v. a. l.
e colorata
substantiales
tri bui
incipit
no n. m.
elares
riore

n' essent heterogenea, accidentalis. n. differentia
 et in homogeneis unitur. 3o si n' dantur fia
 partialis, qua corpus uiuentis constituunt,
 et remaneant post mortem, tu n' idem fuit corpus
 Chri in sepulchro quod e natu' de uirgine,
 et quod est in celo, quia n' habuit eandem
 forma', sed cadaueris, atq' consequens ut offendere
 pias aures, et repugnare sacra scriptura ac
 ss. ll. psalm. n. in di sano mea requiescet
 in spe. S. amb. ait ipse dñs Iesus factus
 ex uirgine, uera utiq' caro Christi, qua cru
 cifixa est, qua sepulta est. et S. Leo, a Christo
 ideo scribit retenta clauorum et lancea uesti
 gia, ut constantis. ma' scientia teneretur ea'
 nua' in d'is Patris concessura' throno, qua
 iacuerat in sepulchro. Quod si dicat Fons.
 S. Mat. c. vi. q. unica' sedt co a Patribus diri
 idem fuisse corpus Chri uiuentis et mortui n'
 philosophia, sed uulgariter p' eandem ex
 terra' speciem erit q' loquendi modus ualde
 improprius, neq' uulgari consuetudini satis
 conformis, alias diceret et possemus cadauer
 esse eundem hoies, quia hi eandem eterna'
 specie'. Item si homo uente retur in statuam
 lapideam eiusde' figura' et coloris nemo tamen
 idem corpus appellaret, nec sufficit ad identita
 tem. quod. nua' ab eadem hypostasi ^{substantia eand' et}
 p' ac marginal' ^{causa' hypostasi Chri}
 dno ^{simul} ~~simul~~ corpora assumptisset, n' ideo fuisent
 idem corpus, nec ma' unitas sufficit ad Enti'

An in G. fiat Resolutio 25

taltem rei composita, potius n. a fia defumit,
alias ignis e ligno exeatatuz efit idem. cu
ligno. 4. sequeretur forma cadaueris a filio
D. hypothatice assumpta fuisse et dici po.
tuisse. D. e. cadauer, quod horrent pia
aures: sequeretur item eandem forma in re
surrectione itoru fuisse dimissa quod un con.
tra coe pronuntiatu Theologoru q dicitur ep 5.
Damase. l. 1. de fid. orthadop. c. 3. et 26. quod
uerbu diuinu g. semel assumptu nuqua dimi.
sissu. 5. si quis Apoloru in tiduo mortis Christi
Euchia consecrasset debuisset adesse forma
cadaueris, adeoq. in noie corpus erit quada
equiuocatio, uia n. Chri significauit maam
animata, eode uero mortuo significauit maam
informata fia cadaueris, uel utramq. diuinu
stim. 6. si n. dantur forma substantiales parti
ales seqt in conseruatione sacra Euchia
sub speciebus Panis adesse aia Chri nunc in
calo uiuentis n. tm ex ui naalis conuepioris
et concomitantia sed ex ui uerboru, q haec n.
Aest corpus Chri hoc e n. sola maam cadaueris
debetus aeru e aliqua forma substantialis
que conferat illi maam esse corporis, qualis h
de facto in Chri nulla e fm oppositam senten
tiam, nisi aia rationalis, atq. consequens est
contra Conc. Trid. quod sess. 13. h. Panis
conuersione terminari ad aia n. ex ui uer
boru sed ex naali concomitantia aia cu cor
pore g. p. legitur a. hic corpus prout e pars

7a

5a

6a

11
n. differentia
dantur fia
stituunt
hic corpus
virgine
it cano
ex offendere
tura ac
requirit
5. factu
i, que cu
2. Christo
nece uchi
tur ea
no, qua
t. Foneer.
illas di
marui n.
deu ep
us uale
dini faty
cadauer
opterna
decan.
no hunc
dentita
Christy
illegit
no Enti

Physica si n. metaphysica. sumatur pro substia
 completa in recta linea praedictamentali
 n. negatur p^o aia ut fiat ultimata constitui.
 7^a 9° sequeretur in reliquis SS. plus n. super^e
 qua' ma' p^o sed consequens e contra sensum
 fidelium: qui opa. u: g: eade' specie est a se coli
 existimant, non a. ea, qua' ia' p^o substantiaro
 mutatione' peritus alia' forma' induerunt,
 et in aliud adeo composita transierunt, cur n.
 alioquin eade' e' ma'am sub forma u: g: ignis
 8^a existentiam uenerarentur. 8° anima definit
 a p^o Actus Corporis Organici, q^o p^o ma'am
 qua' informare debet habet corpus organicu'
 atq^{ue} corpus organicu' n. constituitur ex solis
 accidentibus et dispositionibus cu' ma'a, alioquin
 n. diceremus et ignem aut aquam componi ex
 corpore et forma, quod e contra eodem sensum
 ac modu' loquendi 9° Corpus Organicu' constat
 ex suis istis partibus, unde ut si ois p^o modu'
 uerius quasi aggregata accipiuntur dici solent
 a quibusdam. fia' organizationis, quia uidelicet
 per ea' et eius partes in h^ore u: g: uaria d^oth
 organa, p^o q^o uelut instrumenta aia suas dem
 operationes elicit: alij a. appellant formam
 corporeitatis, n. illa' auicenna' illeudo qua'
 sit ma'a coena, sed qua' cu' ma'a constituit cor
 pus, siue altera' partem uiuentis, cui anima
 deinde principalis superiat, qua' q^o ordi
 nariae sicut aliquando ante introductionem
 aia inept in ma'a ita. post eiusdem uiuentis

An in C. fiat Resolutio ?

23

naale corruptione aliquandiu remanet,
et in ma^o facit compositu^o quoddam, quod
cadaver d^r, eo usq^{ue} scit donec in subiecto
varietates ad conservatione^m eiusmodi fia^t
nriat^o saltem p^{er} putrefactione^m definat^{ur}, et ver-
mes ita generentur, aut aliud corpus et ele-
mentare p^{er} partes q^{ui} huius forma^e sic conflatae
nominat^{ur} formas parciales, cu^{ius} qualibet ep^{er} illis
una^{us} du^o tapat partem corporis in formet, et a
qualibet alia^{us} in parte dissimilari existerente
specie^m discrepet puta sanguis. carne, et osce^o
9^a si n^{on} dantur fia^t parciales, quae saltem
aliquandiu post expulsa^m principalem fia^t
viciat^{ur} remaneant, t^u erit aliquandiu ma^o
fina^o si fia^t subtili, quod dici nequit, exempl^o
gra^o, q^{uonia}m moritur nulla^{us} aderit forma^e donec
generetur ex eo vermes, aut aliquid simile,
designat^{ur} quidem authores contrarij forma^m
sua^m cadaaveris, quae sit totalis, et in loco a^{er}
succedat, sed n^{on} p^{otest} applicari sat^{is} cuiusmodi ca^u
produens praesertim cu^{ius} tanta^m varietate,
t^{am}q^{ue} diversis rationibus mortes inferant,
aliud. n. dial perit nimio frigore, aliud
nimio calore, aliud alio modo. Neq^{ue} et diri-
satis fit utru^m omnes illa^e cadaaverina^e fia^t
sint eiusdem^{is} speciei an^{te} diversa, manere d.
formas substantiales quae prius in vivente fa-
erunt, sat^{is} vix ostendere eadem^{is} accidentia
sensibilia, maximeq^{ue} eadem^{is} figura^m q^{uam} carnib^{us}

An in G fiat Resolutio?

25

pluribus alterius, et contra corruptiones unius
esse generationes alterius. et supra cit.
et alibi saepe, q̄ dicta licet alig restringat
tm̄ ad generationes et corruptiones elemen-
torum, aut inanimatorum, tm̄ hoc generalis, et contra
mentem. Atq̄ facere unū, qui statim in 1. de
Generat. 4. et 5. proficitur se nō de gene-
ratione tm̄ Elementorum ut Plato fecerat, sed
universim oīū corporū generabiliū acturū,
quod si a. perdurare, quod in rerū nāa com-
positū aliquod ex suis constituit partialibus,
sine formā perfectā cur nō et māa absq̄ oī
fiā substantiali naturaliter existere poterit? nam
sicut māa p̄ ordinata est ad fiā, sic hae
fiā partiales ordinatae sunt ad formā prin-
cipalem, si q̄ fiā partiales naturaliter manere
possunt sine principali, cur nō et māa sine
hi fiā substantiali? 3. si partes heterogeneae
hnt fiā essentia et specie diversas tm̄ pote-
runt inter se continuari, q̄ nō ita differunt
continuari nequeunt, quod saepe docet Philo-
sophus ut 5. Phys. 1. 39. et 18. Phys. 1. 64. q̄ corpus
u. g. humanū nō erit continuū, nec totus
homo erit unus, accedit quod unitas defuncta
a formā sui Adem, unde si plures in composito
fiā compositū nō erit unū. 4. sicut in forma
forma p̄ plures gradus conferre, ita una
aia p̄ dare esse carnis et ossis, quatenus
indivisibilis vel hnt partes essentia et specie
diversas, vel certe quatenus hnt modū unū

3mo

4mo

Tract vs Part 1 Sect II

1^m *diversarum partium si sit indivisibilis vel mem-
bra denique accidentalibus t^m dispositionibus
distinguentur q^o n^o erit opus tot formis parti-
libus. 5° si daretur fia^m partiales tu^m membra
abscissa essent unius speciei in unitis eandem
n^o formam haberent, sed consequens e^t contra
Aristem, q^o e^t de aia t. 9. et 1° solut. c. 2. ma^m
 6^m n^o mortua^m vocat t^m aquosa man^m q^o
lignat^m q^o 6° si partes corporis haberent
diversas fia^m tu^m haberent et diversas opa-
tiones, unu^m quodq^m n^o e^t p^o sua operatione, ut
dicit Aristes, atq^m h^o h^ont diversas operationes
 7^m imo finer aia q^o nally q^o n^o facit caro
aut os mortu^m q^o 7° si datur forma par-
tiales diversorum animalium eodem nomine
appellata ut ossa, carnes vel erunt unius
speciei, vel diversa, si diversa inducitur
mira^m tantu^m multitudo si unius contra, est
quod varia in iis dispositiones et operationes cer-
datur u: q^o ossa leonis d^ont mutuo concussu
igne excitare, quada^m ossa piscium sanguinem
filtrare, gallinaru^m membra auru^m liquefactu^m
absumere ut scribit Alcasar 1° apocalyp not. 12.
 8^m 8° si datur fia^m partiales in vivente vel sunt
ipsi effes, vel n^o neutru^m sit d^ont q^o 8° pars
minoris p^obi n^o si sunt effes q^o vel d^ont,
vel aliqua saltem q^o p^o n^o onnes,
alioq^m n^o homo sine odore aut manibus non
foret essentialiter homo, quod e^t absurd^m, n^o aliqua*

An in G^o fiat Resolutio 27

ex praecipuis, non esset uel maxime caput aut
cor p^o atq^{ue} S: Dionys. Areopagi. multiq^{ue} alij
sancti leguntur abscisso capite adhuc am-
bulasse, quos ut sic, quis homines fuisse negat? et
sacerdos quidam Palmyra ut scribit Florat. Turpl.
l. 2. hist. Lauret. c. 18. suamet praecordia a
Turcis euulsa. Laureta usq^{ue} detulit, ibiq^{ue}
tunc prima exspirauit. S. est Catharina Sa-
nensis aliquot diebus corde sibi a Christo reali-
ter e uisceribus extracto uixit: Et S. Remu^{us} dno
qui (et hoc literis consignauit) id impossibi-
le epistimatam erroris arguit. R²o part^{is} q^{uia}
homo n^{on} est aliq^{ui} unu^m ens p^{er} se sed aggre-
gatu^s per accidens.

Notatio 3^a ad utriusq^{ue} part^{is} argume-
ta responderi potest hoc modo itaq^{ue} ad j^uo^m h^{ic} prioris solutioⁿis
sententia si quae imperinis argumeta ualeat, argumeta
exinceret in partibus heterogeneis, s^{ed} solutioⁿis
partiales, sed et totales, q^{uia} n^{on} indicis in diuersis
compositis diuersitatem. formaru^m ei totalium
colligimus, deinde dici potest esse ea indicia pro di^uer^sis solutioⁿis
uersis compositis totalibus, non pro diuersis erig^{en}-
des compositi partibus, eo quod et uarietas illa
dispositioⁿis accidentalium una integral^{is} unius
totalis forma dispositioⁿis absolute (qua q^{ui}des
sua p^{er} hanc ipsa^m ca^usam nobilioris esse natura
competetur, qua^m alia q^{ui} f^uit apparatus n^{on} epig^{en}is)
et operationes quoq^{ue} omnes ad eandem illa^m filam
tanquam ad radicales principia^m reducantur, solutioⁿis
sed non hoc ita uerum esse infra patebit. Ad s^um

11.
et mem
fitionibus
partia
memb
carden
contra
2. mo
q:
abere
n^{on} opo
ion^{is}, ut
ho^mo
caro
ma par
no nomi
arias
citur
d^uo
res cer
contra
u^{er}u
uo f^uit
p^{er} not^{er}
et f^uit
p^{er} part
n^{on}
non
liqua

Tract vs Part 1 Sect II

de satis esse quod partes heterogeneae distin-
 guantur domo notabili specie accidentali,
 qua quidem p[ro] illa denominationis diversi-
 tatem in partibus corporis inducere, in homogeneis
 a. p[ro] et aliquando esse vel accidentiū, vel fi-
 guraru[m] diversitas, ut similis fore denomi-
 nationis uarietas sequatur, na[m] q[ui] in columnis u. g.
 lapideis appellat[ur] basis, scapus, epibiliū non
 discrepant inter se s[ed] s[ub]stantialibus et in mari-
 nou. item porph[yr]ico penulas, puncta, ma-
 culas u. g. notantur. ad 3^m negant sequela
 ut n. idem diceretur corpus simpliciter hoc ē
 sine addito sufficit identitas materiae et suppo-
 siti una cu[m] accidentalibus illis dispositionibus,
 et organis, qua denominationem corporis com-
 p[re]sent. ut a. faceret idē corpus totaliter hoc ē
 quoad formas s[ub]stantiales uiuentis minime de-
 requiri, imo nec p[ro] alia. n. Chrys[ostomus] u[er]o fuisse
 mouit. ad 4^m di. fuisse quidem a uerbo
 hypostatice assumpta forma[m] cadaveris sed utru[m]
 communicatio p[ri]mariū inter diuina n[on] n[on]
 et tales q[ui] secundariā intentione assump[er]at
 (tametsi alioq[ue] totales) admitti debeat, id
 ad Theologoru[m] disputationes pertinere, posse
 illud Caietani monitū obseruari ut homo
 cordatus sententia[m] teneat, lingua[m] corrigat.
 dicta u. S. Damasc[us] ilgendū esse a u[er]bo
 de partibus s[ed] p[ri]ncipalibus, et essibus hu-
 manae n[on]ae, qua semel assumpta a uerbo
 diuino integra et simul nunquam sunt

Solutio 3:

Solutio 4:

An in G fiat Resolutio : 29

ab eodem dimissa, forma a. cadaueris cui ex
primaria intentione assumpta n' fuerit, sed
tm occasione mortis, in qua nec mansit sine oi
forma substantiali esse, nec fia' illa' cadaueris
propria substantia suppositari conueniebat
potuisse deinde in resurrectione dimitti, presentem
cui' est uino Chri multa partes substantiales per
continua nutritione adgenerata, proutque
assumpta faciunt, quae postmodu' p' ordinaria
resolutionem calorij naturalis successu' dimittentur.
Ad 5m neg. a quo dicitur in uerbo Corpus e, corpus
n' quod ex hi uerboru' p'is e n' s. rucha n'
nihil aliud fia' substantiale, sed tm ma'ia'
za' is dispoitionibus, et organij connotatis, quae
denominatione corporis humani tribuunt, ut
docet Fons. Ad 6m pari fer. modo respondet,
quod quae dicitur es uasq. arbitraty ad Corpus
(ex quo et aia rationali dicatur homo constare)
requeri et fia' substantiale, siue ea sit aia in
reip'a, siue forma cadaueris, n' quida m' sub
specificis suis rationibus, sed quae atp' n' in hor
conueniunt, quod esse Corporis humani, ut sic
ma'ia' tribuunt, unde Agid Coning de sacra
mentis q. 76. a. 2. dab. Anit. pp. eiusmodi
difficultates et raones Theologicas sententia'
de formis partialibus taquam oio commoio
rem defendit, quae et obiter approbat Less.
1. 12. de p'fect. Ad 7m negare in reliqua is
ss plas n' sup'ie, quae ma'ia' za', manent n. ple.,
u'q' p'ater ma'ia' eadem quoq' accidentia

Solutio 5i

Solutio 6i

Solutio 7i

... diffin
... dicitur
... homogene
... ad fi
... aonia
... anu
... lib non
... in mor
... uba, no
... equid
... ad hoc
... suppo
... oribus
... oris con
... r hor
... de
... fuisse
... Verbo
... d'at
... d'at
... u'pt
... t. id
... p'ose
... o m o
... rigat
... n' t
... h
... rbo
... nt

Tract VI Part I Sect II

et dispositiones organicae, imo tamen si maneret
sola materia, posse tamen in ueneratione haberi, si
modo constaret quod in alicuius sancti substantia
fuerint, et certe sacros cineres ueneramur, quod
sine dubio hinc alia sunt substantia, et tota.

Solutio 8^a

Ad 8^m h^{ic} et imprimis S. Doct. in definitione
aia elgi ab Arist. per corpus organicum materia
iam in formata, promittit, ipsa et in eo includi,
simili quopiam loquendi modo calor dei actus ca-
lidi, quatenus recte uocem dicimus constare corpore
et aia, tamquam partibus physicis adequate inter
se distinctis. h^{ic} est fons. eiusmodi corpus, cuius
actus est aia ut includere forma aliqua sub-
stantiale, sed eo nomine significari materia, prout
praesens est apta ad recipiendam aia, ita ut sola
quidem materia per se filiter significet, connotetur
tamen et ad significatur accidentium uarietas, quibus
eius aptitudo, quae hinc aliqua ad uarias formas
restringitur, quales hoc ut si propria ni-
rentis, unde eiusmodi materia per se facta dispo-
sitione, et organorum diuersitatem appellat
corpus: cuius tamen prout est apta ad alias formas
quae non sunt aia dicatur simpliciter materia.

Solutio 9^a

Ad 9^m aiant forma cadaveris nitro ducti
in materia eo instanti, quo uiuens definit, quae
propinqua et instrumentaliter producatur
a dispositionibus tunc in illa materia receptis,
principaliter a. uel ab iudicio aliquo eiusdem
speciei, uel a calore, neque ob stare breuitate

An in G fiat Resolutio ? 33

temporis, quo materia ad eius productionem disponitur, si enim ea sufficit ut dispositiones ad priores formas necessario corrumpatur, cum non sit ut fiat materia, introducat, esse autem in ea materia probabilius inter se specie distincta, pro varietate nimirum specifica, eorum uicinitate, quorum sunt materia, quod uel satis indicat ipsa organorum, et figuratum, varietas, spectantem cum ad aliorum sententiam, qui discriminat tamen pro diversitate materiae proximarum efficientium, puta, nimirum calorem, aut frigoris per sequeretur si homo, et alium patitur ex abundantia calorem moreretur fore materia, eiusdem speciei, quod sane absurdum uideretur.

Notatio 3^a. Quod ad posterioris sententiam primum per argumentum ita ident fiat per solutio pri-
tiales coiter prius introduci in prius et mi argumenti
illarum dispositio perficiatur, quae materia, quae notations, 2^a
debet esse perfectior, unde fabricatum genera-
tionis eiusmodi est ens in actu imperfecto non
perfecto, hoc autem fiat non sunt ultima sed ordi-
nantur ulterius ad actum, promdeque dixerit
men adhuc in inter Generatione fabricata
et alteratione, non licet alteratio quoque in-
ferdu habeat subiectum in actu **solum** imper-
fecto ut cum os mortuum u. g. calefit tamen
in generali ratione differunt, quia Alteratio
ex genere suo postulat pro subiecto ens in actu
vel perfecto, vel imperfecto, generatio autem hoc non
postulat cum saepe sola materia contenta sit, licet
ratione subinde specialis forma ens requiratur

in actu aliquo imperfecto et sic in uiuentibus
 potest et illic dicitur de subito de nominatione, quod
 non alteratur et compositum perfectum ut homo, quod
 a generatur nondum est actu perfectum saltim
 toto tempore generationis, quod et includit dis-
 positiones praecias; potest de his loqui de gene-
 ratione adaequate sumpta proinde in uoluit
 introductione locum formarum subordinatarum

Solutio Si ante quas simul sumptas non praecedit subiectum
 actus. Ad 2^m de id quod iam supra indicauimus
 ex corrupto generari aliud uel immediate uel
 mediate post aliquod tempus, itaque cum quid
 generatur sine currenate aliquid saltim media-
 te ante corruptum. Cur a. esse possit in rerum
 natura compositum ex his partialibus sine omni
 forma ultima et perfecta, uel a. natura sine omni forma
 substantiali ratio iam alibi data est ex conditione
 agentis naturalis, quae cum per se non intendat
 corruptionem non ita spoliatur materia, quin uel
 introducat formam substantialem, uel aliquam interim
 relinquat et mediatam saltim generationem

Solutio 3^a spectant. Ad 3^m de tametsi formae partiales
 inter se non sint continuae esse tamen materiae, quibus
 insunt, nam quod ^{non} alias Homo esset unus numero,
 si non haberet unam materialem? nonne ob ipsam
 partem partium discontinuationem emoritur? nonne
 et ipsa anima quae partibus diuisibilis erit disconti-
 nua, et plures numero, si materia discontinua
 informet? albedo .n. in pluribus materis contiguis
 recepta non censetur unica. Cum porro formae partiales

An in G. fiat Resolutio? 33

n' ingrediatur ratione hois, sed sint talia dispo-
 sitiones substantiales, sufficit ad unitatem hominis
 ut eius ma' et fia' ultimata sine unio, uide n' u' a.
 in concursu partiu' mediis utriusq' extremo non ni-
 hil conformari ut cartilagine' membranae p' ut
 sic partes diverge' facile' cohaerant, quod etia'
 notat' Corinib. Si Anatomista quidem negant par-
 tes corporis esse continuas ceteris recipiuntur
 quatenus de formis dicunt, Antea item cu' 2. de par-
 tibus animaliu' asserit cerebrum reliquis partibus
 n' esse continuu', eligendus e' de partibus, quibus
 uingitur cerebrum, neq' n. Cranio, aut membra-
 nis continuatur, sed alijs partibus, per nervos
 et medulla' spinale'. Ceteru' cu' unitas defamat
 a forma ultimata fia' partialis qua' sunt
 tm' dispositiones clara' e' n' multiplicare com-
 positum aiatu', sicuti nec accidentia id faciunt.
 Ad q' negatur aia' proprie dare esse Ossis, Carnis, *Solutio q'*
 cu' supponat haec id' ut qua' quando' ma'am
 constituta, neq' hanc partiu' uarietas aliter
 opponi pot' tanta n. diversitas accidentalis etia'
 substantiale arguit, partes uero integrale' dirge
 in fia' saltem n' hnt locu' in aia' rationali, qua
 indivisibilis est, et diversitas unionis n' sufficit,
 alioq' n. sufficeret et in fr'g' divisibilitibus, quod
 hi' negant, praeterqua' quod effectus filis unionis
 n' e' facere carnem, aut os, sed ~~facere~~ ^{facere} unio'
 q' d' diversitas partiu' unionis uel e' filis uel
 individualis, n' filis alias n. nec ipsa unio
 he' partes unitas: n' individualis tm', quia pl'ur
 n' efficit qua' ut os a carne individualiter

t ||
 iunctio
 atio, qu
 ut hanc
 saltu
 latic h
 de p'ce
 m' d' aie
 at' am
 t' subie
 d' i' u' i' u'
 d' i' u' i' u'
 cu' quid
 h' m' d' i' u'
 r' e' a' n'
 o' n' i'
 f' o' r' m'
 i' o' n' e'
 t' e' d' e' t'
 q' u' i' r' e' l'
 i' n' t' e' r'
 i' o' n' e'
 t' i' a' l' e'
 s' q' u' i' b' u'
 n' e' m' e' s'
 o' b' i' p' s' o'
 n' o' n' e'
 e' s' t' i' t'
 e' a'
 t' h' q' u' i'
 e' t' h' i' o' l' o' g'

Solutio 5^a distinguat, quod si abessent accidentales dispositiones, et nihilominus fieri iungeretur nāa foretne os an caro? Ad 5^m h. membra, obsequia fore eiusdem speciei in ratione homogeneā carnis n: g: n' a. in ratione heterogeneā organorum, puta manus aut oculi nā ailes organorum rōie n' tm illic nāa cuiuslibet partialibus, sed et ut instructa facultate sentiendi, aut aliter agendi more viventiū, adeoq;

Solutio 6^a ut nāa id nāa dita. Ad 6^m partes habere di-
versas operationes, nā una pars calefacit, alia frige facit, et maxime cernitur diversitas ^{actionum} in nutritione ab hac parte vertitur in carnem, ab alia in os p. nimirum quia sūt partiales adinvicem, quasi et modificat actiones nāa, imo et post mortem. reperiuntur quaedam peculiaris rationes

Solutio 7^a Ad 7^m probabile dicitur dicat osea oiv n: g: animalium specie convenire, sicut distinguuntur fore magis placet si distinguat eie id propter diversas easdem dispositiones et operationes, nec obstat in diversis et animalibus eudē specie coloris et alia quaedam, siquidem multa nihilominus erunt accidentia propria et quæ servatoribus dōt, tapat diligentiori nota. Quod et si varia facultates ab nāa derivata post mortem in mām permaneat n' tm mda consequetur sabiecta spe

Solutio 8^a n' h' ore pare. Ad octavū. h. problemis esse ab essentia compositi animati n' pertinere forma partiales vel omnes simul et pro generibus singulorū acceptas, vel aliquas determinate vel aliquas ex omnibus distinctim et indeter.

An in G. fiat Resolutio

35

minante n̄ omnes simul, quia sine quibusda' hoīs
u. g. vivere, n̄ aliquos determinate, quia mi-
racula, quae rerū fāmen efficiat n̄ mutant pra-
cipuas facultates ut in argumento dictū, non
aliquas determinate n̄ a' dissimilitas in m̄a
cuius omnes partes sunt eiusdem rāōis ut perinde
sit hanc vel illā inesse et in formis partialibus
quae sunt diversa rāōis, et quibus semp aliqua con-
sta determinatur ut in constare Inuestio n̄.
quis a' dicat ad effectū Lapidis sufficere formas
quolibet ligni u. g. vel aquae sine discernere.
neq. sequitur ex hac sentia hoīs esse h̄y p a u i
dent, quia formae partiales n̄ ingrediuntur ra-
tionem hoīs, sed sunt ut dispositiones, sicut et
accidentia sunt in hoīe, nec tñ p̄a fit homo
suis per accidens. Si dicat cur gō digitus aut
nasus n̄ est homo si ad rāōis sufficit m̄a
p̄a cuius rāōis nec fāa partiales desiderat.
Sx Hoīs noīe completū suppositū ilgē, quale n̄
est digitus, aut nasus, n̄ eodem rigore, talia noīa
sumantur, puta lignū, aqua, sed quolibet pars
ligni aut aquae si lignū vel aqua, tamēsi
nulla pars sit suppositū, quāmbia ē pars ne
sentit vāq. concreta igr n̄ semper connotant
completū suppositū sed subsistentem seu modo
subsistentia affectū sine totaliter, sine parti-
aliter, sed quid si f̄rs aīa' conseruaret in
solo pede quale tū' esset compositū? aut quid
si in solo capite? effectus tū' homo? nam ex

historijs diuidimus reserta aliquando capita
 locuta esse, et sacramentum penitentiae competere
 cuius est solus homo capax. Idem aliqui talem par-
 tem hominis, ut tamen dicendum hominis, licet sacramentum
 participare queat, tunc non pars (saltem se ab-
 soluta) sed pars non de ordinariâ quod quasi uices
 totius habuere, sed res pendet ex ijs, quae de facto
 sito in metaphysicis sunt dicenda. Hinc patet cum
 anima dei actus corporis organici sensus esse non
 alius, quam quod anima sit talis forma, quae sua
 natura postulet materiam fieri partialibus organi-
 calibus, sicut actu habeat, nunc non, alioquin si
 actu hinc deberet anima separata non esset anima
 et nihilominus corpus incompletum ut constitutum
 per formas partiales est pars hominis dici potest,
 ratio inclusa materia adaequate tamen utique non erit
 de essentia, de essentia tamen hominis erit completum
 corpus ut constitutum per animam, et in reuera li-
 nea predicamentali collocatum, nam quae uis
 forma substantialis informativa tribuit materiam esse
 corpori cui corpus substantiale generatum nihil
 aliud sit, quam compositum ex materia et forma
 aliqua substantiali, quae tamen forma si de predicamentali cor-
 poris loquamur debet esse ultima. Hinc ita di-
 sputatis problemis tamen ut dari formas partiales
 substantiales quatenus non omnia argumenta pro ijs alla-
 ta sunt satis robusta ut ex dictis appareat, pro-
 inde uia pariter concluditur. patet quippe resolutione
 quod forma substantialis in generatione sentiantur.

An Resolutio fiat usq; ad ma^m 37

SECTIO III^a

Utrum detur Resolutio usq;
ad Materiam Primam quo
ad formas Accidentales?

Sensus id est erit, si quæras utrum in transmutatione
unius compositi in aliud puta terra in ignem ex ^{sensus qua}
priori composito destructo n' remaneat posterius ^{transp}
si genito nisi sola ma^m p^a, alioq; fia^m accidentales
de substantialibus n. supra egimus, n' sine amplius
in eo residua, quod vero ma^m sit e^m subiectum
et maneat id^m satis ex alibi dictis constat.

Conclusio I In Generatione substan^{ti}ali ^{in genera}
quædam accidentia n' manent in substo, sed p^a ^{tionis substali}
reant, est satis manifesta con^{tr}o, n^o quæ ita ^{aliqua acci}
repugnat fia^m geniti ut cu^m illis n' possit confi^{ri}
stere sine dubio per multas contrarias disposi^{ti}
tiones expelluntur. Item quæ sunt proprietates com^{po}
positi eo sublato utiq; ei^m con^{tr}o, ad meliores tas
hæc tum sequentis conclusionis recedend^u huc est,
quod supra t. 3. p. 2. 5. i. de substo accid^u
huc dixerimus.

Notatio I Duplex est substo, alteru^m ^{subiectum}
de Inhesionis, in quo videlicet proprie inhaerent ^{aliud Inhe}
fia^m accidentales tanquam actus quidam in sua fia^m ^{tionis}
subiectiva et id ipsum vel est mediata, vel im^{me}
mediata exempl^o respectu illius, mediata
est aia rationalis, immediata a. est illius, sup^{er}
posita quidem illa sententiâ Phorid, quæ p^{ro}as

aliud de
no minatio
nis

Quantitas in
mediate a
materia recipitur

ab aia realiter discriminat, alterius subiectum
de denominationis et e id quod a tali fia deno-
minatur, quod licet sit idem subinde cu' subto
inhesionis, plerumq; tñ et magis principaliter
e' ad quod compositum, seu suppositum, sic princi-
paliter de homo intelligere, quod aia aut illius,
ad propositum a. nru' n' facit hoc posterius sub-
iectum denominationis, sed illud inhesionis, et qd
tñ respectu accidentiu' materialiu'. De subiecto igitur
inhesionis accidentiu' materialiu' diximus a ma-
teria immediate recipi quantitatem, na' in hōie imme-
diata Quantitatis subto n' e' aia rationalis rade
oq; nec homo sm aia, sed sola ma' q' unde idem
de alijs quoq; compositis dici pot' cu' n' sit maior
ras ear' in illis vel fia, vel totu' compositu'
pro subiecto inhesionis statuatur, deinde ipsa
ma' sufficiens e' ad sustentanda' quantitatem,
cu' et propria' existentia' habeat tali officio pro-
portionata', et sola et potest sustentare formas
substantiales, interim tñ fia materiae quantae esse
poterunt et partes inter se impenetrabiles obtinere
n' quod in se, veluti subto recipiat' quantitatem,
sed quod in ipsa' Quantitate vel certe si fia
fia, nimirum substantiales in ma' Quantitate
affecta' recipiatur, cu' n' diuisae partes fia sint
in diuersis partibus subti' fit ut huius partes
pp' sua' impenetrabilitatem in distinctis locis
existentes eadem quasi trahant partes illas
formaru' ad eadem loca, unde ad diuisionem

An usq; ad m^{ax}am 1^a Resolutio fiat 39

partiu' subti diveduntur in partes talis forma
r^{ati}o sine substantiali sint, sine accidentales, unis
a. Quantitatis cui ipsi finis uti vna sufficiat rece,
p^{ro} in eodem subto, et coextensio. Diximus proterea quid sit na
accidentia, ma^{xi}ma absoluta subiectari inmediate ^{alia absoluta}
in Quantitate, ut ex mysterio sacra Euchia pro ^{substantur}
datu, et ea p^{ro}io mediate in ma^{xi}ma, unde et conce,
quens est nullu' accidens posse esse subtu' ultimu',
et radicale alterius accidentis, sed oia deniq; ex na
turali saltem debito ad substa' revocari, q^{ui} p^{ro}ia
a multis de subto Inhabitionis quod, quantitas
a. Quo n^umero q^{ui}o mediante et cetera acci
dentia subtijs inharent licet aliqui quantitatem
appellant et subiectu' Inhabitionis ut quod n^u q^{ui}o
radicale, sed tm^{en} p^{ro}xi^mu' et subordinatu'.

Notatio Ex his apparet totu' compo^situ' ^{Totu' com}
sit u' esse subiectu' inh^{er}entiu' accidentiu', ma^{xi}ma ^{positu' n^u est}
formaliu' absolutu', nec ^{esse} subtu' in me^{di}
diatu' cu^mq^{ui}o accidentiu', cu^m sit ipsa Quantitas, ^{subtu' Inha}
ut dictu'; nec mediatu' cu^m hoc sit sola ma^{xi}ma ^{tionis}
q^{ui}o, quod si est in forma subiectarentur saltem ^{quid}
quodas ex istis accidentibus subiectu' e forma p^{ro}ia
h^{er}entiu', q^{ui}o n^u ita, calor. n. u. q. qui ab igne
in aqua producitur, quomodo ex ipsa forma
aqua dicitur, cui tactu p^{er} circualiter
saltem, contrariatur. Cu^m u. et dicimus acci
dentia h^{er}entiu' ex p^{ro}ia ma^{xi}ma p^{ri}ma et in ea
de inh^{er}entia ilgen^{er}u' id est n^u nisi mediate
sunt eodem et modo eandem d^{is}ponere, d^{is}ponere
et quonia' penetratiue cu^m illa sunt iuncta

III
subiectu'
in h^{er}entiu'
et subto
p^{ro}io
accidentia
ma^{xi}ma
absoluta
subiectari
inmediate
in Quantitate
ut ex mysterio
sacra Euchia
p^{ro}io
datu
et ea p^{ro}io
mediate
in ma^{xi}ma
unde et conce
quens est
nullu' accidens
posse esse
subtu' ultimu'
et radicale
alterius
accidentis
sed oia deniq;
ex naturali
saltem debito
ad substa'
revocari
q^{ui} p^{ro}ia
a multis de
subto
Inhabitionis
quod
quantitas
a. Quo n^umero
q^{ui}o mediante
et cetera acci
dentia
subtijs
inharent
licet aliqui
quantitatem
appellant
et subiectu'
Inhabitionis
ut quod n^u
q^{ui}o
radicale
sed tm^{en}
p^{ro}xi^mu'
et subordinatu'

alia absoluta
substantur
inmediate
in Quantitate

Totu' com
positu' n^u est
subtu' Inha
tionis
quid

sufficientissime quoque illa tangunt ut ex ipsa fieri
et substantialia, aut eorum saltem unionem ad quam
disponunt conuenire possunt.

In: Genera-
tione substia-
li n. dat. resolu-
tio usq. ad
n. am
fian. d. i. i. l. e.
rel. i. u.

plur
ar. l. e.

plur
nae

Conclusio 2. In generatione substiali
datur resolutio omni formarum accidentalium
usq. ad materiam sed quaedam accidentia manent
scilicet apud suar. conditionib. Marc. Per. et alios
lib. 1. cap. 1. de Gen. t. 24. concedit
quod ex aere fit aqua manere aeris perspicuenter
quando n. ita interea et l. 2. t. 29. quando,
aqua, inquit corrupta fuerit frigida, ignis autem
sicca aer erit, relinquitur n. huius quidem calidus,
illius a. humidus, n. idem s. m. species duntaxat, sed
et s. m. numerus, alias n. n. periret solam s. m.
Ignis sed et calidus, quod h. negat Ailes, unde eo
docet t. 34 in elementis symbolicis (puta quae
saltem in una primaria qualitate conueniunt)
facillior est transmutationem ut infra uidebitur.
lib. 2. ratione, nam et sensus astimant eandem
esse u. g. cicatrice in caduere, quae fuerat
in corpore uiuo, ubi quid n. u. consuetudine corrigere
ut aliqui adant, cui nec fides, nec res contrarium
succedat. Item n. potest assignari causa producens
nouam accidentium, noua u. g. Cicatrice, n.
erim, est f. i. a caduere alioqui produceret esse
ante nulla fieret: nec calidus pro eandem causam.
Item si uetera accidentia in instanti genera-
tionis n. sunt ergo in illo instanti, n. e. causa, quae
immediata producat nouam f. i. a substialem,
noua n. accidentia ab aduersariis posita sunt res

An usq; ad maam, sal fiat Resolutio 43

posteriora, quae fia, nimirum quia sunt eius quaedam
modo effectus, a qua dependent, vel tanquam a caa
maali, vel tanquam ab effectiva, et car n' producu
tar a noua sta in samma Intensione et pfectiore
cu' contrariu' in subto n' habeant? Cur e' har po
sitas quae alia alterius speciei fia? cu' dispositio
nes quae immediati p'cederant, fuerint n' ta
dispositiones noua forma, quae p'cedentibus, quae toto
u'iq; temporis immediati ante eu' illy dispo
sitionibus stetit, deniq; n' p' dari caa correspond
uetera accidentia n' a fia (quae i' n' p'positio
cedens, p' pleraq; n' dependent, vel in genere caa
maalis, vel formalis, vel conseruatiua, caa a
finalis suppleri p' per alia fia' ut dispositio, q
ante fuerat ob p'cedentem fia' ia' immutata
sit p' sequentem, sicut aedificiu' u: q' aliquod
in ues p'p'hanos extructa in sacros alig n'
uertitur. Jam uero ut Thomista etfi putent
accidentia pendere a toto composito, tanquam ab
adapato subto, nihilominus tñ dicere debent
a subsequente fia' et p' posse conseruari idem
numero incidens n' secus ac dicunt eandem nume
ro maai alijs, alijsq; fia' sibi succedentibus semp
permanere, et tñ eandem ita dependere a fia'
substantiali ut sine ea saltem indeterminate sum
pta ne diuinitus quidem existeret, possit u'ati
videlicet maai habere tota' sua' existentia' a fia'.

Non sic affigunt
in caa quibus
lectura corru
per.

Notatio 3^a cu' dicitur Ad 1. de
Gener. r. 4. In generatione nullu' sensibile
remanere, n' loquitur de su' alitate sensibili

applicatio
artus

sed de composito substantiali, quod ratione suorum
 accidentium denominatur sensibile vel supra
 explicatum, et declarant addita verba de subto
 eodem, cuius veris ibidem ait Accidentibus subiectus
 esse ens actu .p. compositum, intelligendum e de
 subiecto denominationis, cuius conditione addita
 forma, n. de subiecto inhaerentis, quasi scit etiam
 in fia inhaerere. Hinc et colliges Proposita illud
 phosia cuius sunt Substantia esse priora, quae sit
 auctores, n. d. substantia completa sit sermo accipiens e
 de prioritate Inhaerentis et perfectionis, n. a. de prioritate
 essentiae et temporis: quomodo S. Doct. et applicat Man.
 cui dicit impossibile esse quod quacumq; dispositio ar
 ciditatis preexistat in materia ante fiat substantialis. Porro
 tanetsi separata fia substantiali remanere possunt acci
 dentia n. in idcirco absolute dixeris firmiore esse ne
 cessario accidentium cuius materia, quae fia substantialis, quae fia
 re. nam multo sapientius alias reuocant accidentia ma
 terie fia substantiali, quae reuocant fia substantialis
 volentes in accidentibus licet in aliquo casu contrarium
 exercent. Tandem ratio cur permanet accidentia n. e. quod
 firmiter in fine materia sed quia minus requirit ad sui conser
 uationem, quae fia substantialis, sic et fia ligni durioris
 materia in materia quae aia n. fia ideo ha maioris nequ
 sed e. contra impfectioni dispositione.

Proposita.

Neque fia sub
 stantia firmior
 est quae acci
 dentibus.

Cur accidentia
 durior in sub
 materia quae
 fia substantialis

Notatio

Obiecto

si dicat contra conel. sicut e
 he actus qui in operando ad actum qui in operando ita e
 actus qui in efrendo ad actum qui in efrendo sed in operando
 actus qui n. sit elici sicut p. u. g. actus uideudi et ne
 poe uisua go sit actus in efrendo qualis e fia accidentalis

Quid sit Alteratio ? 43

respectu substantiali nō potest esse sine substantiali. Hec est di-
 sparietatem, actus n. est in operando pendet a p. tanquam a
 proprio effectivo et conservativo nō a. Et in effectu a p.
 in effectu, quod si actus effectus in oī sua latitudine capiat
 nō est pro fili, sed est pro entitativo, quales diximus hinc
 maas p. sic qd. verus est et actus est in effectu nō p. a
 potestate sicut oī p. in effectu. Si dicas: Quantitas est
 proprietas corporis et per se habet corpus sicut per se
 debet esse substantia per se habet corpus et consequenter
 haec accidentia maalia q. inherere ad hoc nō rem hanc
 sunt eadem in genito, q. fuerit in corrupto. Quāto est
 proprietatem corporis nō rāse fia, sed rāse maas
 q. si diuinitus sine oī fia existeret nihilominus sibi a
 dū hoc ens retineret. Suba. ex eo quod totus corpus
 dicitur quattu nō recte colligitur a. et simile
 est de qualitatib. tribuere sicut effectus fieri toti com-
 posito. Et q. se, adeoq. toti inherere nō sic tolerat p. n.
 sed ipsummet dixerim inter subta. inherere et de nō q.
 et ipse quoq. generas substantiali nō soli maas, sed toti com-
 posito inherere, quod tñ negat, ac sicut qd. totus hoies
 simul dicimus, licet simitas consistit soli n. ago, eiq. p. et per
 se propria sicut effectum fieri coicet.

Solutio

MS NB

Hic est inferens
 Golin de Creatione
 hoc 1. et ex p. abra de
 ca. efficiente

PARS II de Alteratione

Sicut Generas substantiali terminat ad substantia ita
 accidentalit ad accidens, q. quidem admodum late p. a. Generas
 fore sit, potissima tñ est, q. Alteras dicitur, qualitatem
 spectans, eadē ipse nō in unā duntaxat acceptioe
 sistit, ut iam mox aptus fiet cū definitio Alteratiois
 ex Arte declarabitur.